

KLIEDZIENS

SEPTEMBRIS - OKTOBRIS 2021

LIEPĀJAS ĢIMNĀZIJA

73

BALSIS PAR
MARKU
KRISTIANU
PUNIŅU

IESPĒJAS SEVIS
PILNVEIDOŠANAI

**NORMUNDS
DZINTARS AR IVO
FOMINU VEIDO
ALBUMU?**

SKOLOTĀJIEM ARĪ
VAJAG ATPŪTU!

**DZELTENĀ
PRESE**

UZZINI VAIRĀK

LIEPĀJAS VALSTS 1. ĢIMNĀZIJAS AVĪZE - ŽURNĀLS

REDAKTORA
SLEJA

AKTUĀLI

DZĪVE SKOLĀ

PAR NĀKOTNI
DOMĀJOT

SARUNAS

13. KLASE

VaRaDa

DZELTENĀ
PRESE

Vienaldzība nekur nenoved 4

Sarunas ar Marku Puniņu - jauns prezidents, jauni mērķi 5

Iespējas sevis pilnveidošanai - vai Tu zini un izmanto? 6

Tā viena piedzīvojumu pilnā diena 9

Skolotājiem arī vajag atpūtu! 11

Mode un stila izpausmes mūsu skolā 12

Tā arī neviens nekož 13

Vai skolai ir vajadzīgs tikai viens prezidents? 15

Un kas tad sekos tālāk 18

Manas izjūtas, iepazīstoties ar I. Ziedoņa daiļradi 22

Imants Ziedonis mūsos 22

Jorena Dauguļa leģendārā kūkas recepte 23

Baumo, ka... 24

Sveiks, ģimnāzist! Pašmācība, mājsēde, lokdauns, zooms, ierobežojumi,... es varētu turpināt ilgi. Domāju, ka Jūs visi atpazīstat šo vārdus un nu jau tie Jums neko vairs īpaši neizsaka. No tā, no kā mēs baidījāmies visvairāk, tas ir piepildījies. Mēs esam iegājuši ikgadējā rutīnā un vairs pat nebrīnāmies par to. Mēs padodamies un pieņemam to kā mūsu jauno ikdienu - kārtējais gads pašmācībā, kārtējā izsludinātā mājsēde, kārtējais lokdauns, kārtējie zoomi un ierobežojumi. Šis saraksts turpinās, un mēs turpinām sakost zobus, bet būsim godīgi - nav viegli. Sajūta redzēt visus atkal skolā bija atsvaidzinoša, es atkal sajutos "dzīva", spēju no rīta piecelties un apģērbties, paēst brokastis un doties uz skolu, nevis gulēt līdz pēdējam un ieiet zoomā, vēl guļot gultā. Spēja pusdienās iet kopā ar draugiem ēst skolas bufetē vai pāri ielai Topiņā, nevis ar pidžamas biksēm atvērt durvis Bolt ēdienu kurjeram. Sajūta runāt ar klasesbiedriem aci pret aci, redzēt visus smaidām un priecājamies un izbaudot laiku, ja pat tie smaidi bija aiz maskām, mēs tāpat jutāmies ērtāk, nekā lūkojoties datora melnajos kvadrātiņos, kad vienīgā sajūta, kas tevi pārņēma, bija, ka esi viens pats. Bet tas neapstādina mūs, mēs pielāgojamies un audzinām raksturu. Mēs turpinām iet uz priekšu un spējam atstāt to sev aiz muguras, dodamies ekskursijās, rīkojam pasākumus un attīstām savas prasmes, paplašinām savu zināšanu loku. Bet par to visu lasi vairāk nākošajās lappusēs un uzzini, cik daudz tad ir mainījies un kas šī mācību gada sākumā ir noticis ģimnāzijā, kādas iespējas Tev tiek piedāvātas sevis pilnveidošanai.

Patricija Keita Jakovļeva 11.a

Vienaldzība nekur nenoved

Jauns mācību gads, jauni plāni un mērķi. Īstais laiks, lai padomātu par uzlabojumiem, ko varētu veikt savā dzīvē.

Būtu vēlams salikt pa plauktiņiem un saprast, kas ir svarīgākais un primārais, lai pagūtu pareizi sadalīt mācību un brīvo laiku, izvirzīt prioritātes un saprast, ko var atstāt otrā plānā, no kā var atteikties.

Mana vēlēšanās šajā gadā ir iegūt izglītību klātienē. Jau iepriekšējais gads bija pārbaudījumu un izturības pilns. Attālinātais mācību process ļauj labāk apgūt informācijas tehnoloģijas, bet zaudē kontaktēšanās iespējas, sabiedrību, drauga pleca sajūtu. Ir tik jauki ik dienas satikt un redzēt šīs smaidošās, nīgrās un vienaldzīgās, bet pazīstamās skolas biedru sejas. Šobrīd, kad izglītības sistēmā ir reformas un pāreja uz kompetencēs balstītu izglītību,

vienkāršāk to būtu apgūt skolā. Skolēnu darba spējas un mērķtiecība ir dažāda. No šī

aspekta raugoties, tiešā kontaktā ir vieglāk citam citu saprast. Kontaktējoties skolā un sadzīvē, mēs pilnveidojamies, iemācāmies labāk komunicēt un vieglāk saprotam - kas kuram ir vajadzīgs.

Attālinātajām mācībām un klātienes mācībām ir gan plusi, gan mīnusi. Attālinātās mācības

veicina pašdisciplīnu, prasmi organizēt laiku un meklēt informāciju, tās ceļ pašapziņu, ja veicas, parāda savus spēkus un vājības.

Negatīvās puses attālinātajā mācību procesā ir neobjektīvu zināšanu novērtējums, plašas iespējas špikot, norakstīt un izmantot citu cilvēku domas. Nepastāvīgam skolēnam bieži vien vajadzīgs vecāku atbalsts un kontrole.

Mācības skolā ir klasisks variants, kur viss ir saplānots noteiktā kārtībā ar noteiktu grafiku un skolotāju virsuzraudzību, taču ne visiem mācības skolā ir prioritāte. Tam iespējami dažādi iemesli - skolēns var būt pakļauts mobingam, neiederas kolektīvā vai izglītība nav pirmajā vietā.

Katrs pats ir atbildīgs par savu dzīves ceļu. Skola ir tā vieta, kurā redz katra intereses, spējas un palīdz attīstīt talantus.

Lai sasniegtu savus plānus un mērķus šim mācību gadam, manuprāt, vajadzētu koncentrēties ne tikai uz zināšanu novērtējumu, bet arī uz zināšanu apgūšanu.

Skolēnam būtu vajadzīgs koncentrēt visu savu enerģiju, lai iegūtu labas atzīmes. Bet tikpat svarīgam vai pat vēl svarīgākam vajadzētu būt tam, ko faktiski iemācāmies. Atzīmēm uz papīra nebūs nekādas nozīmes, ja nezināsim, kā parādīt, ka var paveikt darbu arī reālajā pasaulē.

Šī iemesla dēļ šogad vajadzētu izveidot plānu, lai patiešām mācītos, nevis tikai uztrauktos par atzīmēm. Var būt apgrūtināši noklausīties materiālu un neko nesaprast. Nevajadzētu baidīties uzdot jautājumus. Viss mācīšanās mērķis ir attīstīt zināšanas par lietām, kuras nezinām. Turklāt visi informāciju apstrādā atšķirīgi, tātad, ja kādreiz liekas, ka kaut ko nesaproti vai trūkst kādas detaļas, tas ir tikai normāli, un vienmēr jāmeģina to atrisināt. Skolotājs vienmēr palīdzēs.

Patiesībā skolotājiem patīk skolēni, kuri paceļ roku un lūdz kaut ko sīkāk paskaidrot. Viņi patiešām vēlas, lai mēs mācītos, un, ja kaut kas nesaprotams, viņi vienmēr būs gatavi palīdzēt mums saprast. Ja kādu noteiktu jautājumu nav ērti jautāt visas klases priekšā, vienmēr var pagaidīt

stundas beigās, lai aprunātos ar skolotāju vai uzzinātu, kad būtu pieejamas konsultācijas. Turklāt, zinot savu skolotāju, iespējams justies ērtāk, uzdodot brīvus jautājumus.

Lielisks mērķis ir tikties uz veselīgāku dzīvesveidu. Lai arī tas varētu vairāk izklausīties pēc Jaunā gada apņemšanās, nevis akadēmiska mērķa, ir svarīgi būt veselīgi, it īpaši mācību gada laikā.

Steidzoties uz nodarbībām, mums, skolēniem, bieži vien neatliek laika kārtīgai ēdienreizei. Problēma ir arī tā, ka konfekšu bārs pusdienlaikā un burgers pēc nodarbībām netiek aizstāts ar uzturvielām bagātāku ēdienreizi. Nodarbības, skola un sabiedriskā dzīve atstāj maz vietas pilnvērtīgam miegam un veselīgu ēdienu pagatavošanai. To ir grūti sabalansēt.

Tieši skolēni ir tie, kas cīnās ar šo aizņemto grafiku, jo vēlas vairāk brīva laika savām interesēm. Skolēniem, kuri ir tik aizņemti, ir vajadzīgs

Neviens nesaņems labu izglītību, ja vien pats to nevēlēsies.

Atzīmēm uz papīra nebūs nekādas nozīmes, ja nezināsim, kā parādīt, ka var paveikt darbu arī reālajā pasaulē.

labs miegs un veselīgs ēdiens. Viņiem nepieciešama atpūta, lai viņi būtu garīgi un fiziski gatavi izaicinošiem uzdevumiem un pārbaudījumiem. Skolā ir nepieciešama veselīga vide, un būtu vēlams izvirzīt mērķi koncentrēties uz veselīgu dzīvesveidu, cik vien iespējams.

Reālu mērķu izvirzīšana gada sākumā un visa mācību gada laikā ir svarīga, lai iedvesmotu radoši domāt, riskēt un sagatavoties dzīvei pēc skolas. Svarīgi ir atrast virzienu, ko dzīvē gribas papildīt, lai saprastu savas intereses, kā rezultātā vieglāk ir sasniegt savu mērķi. Nevieni nesaņems labu izglītību, ja vien pats to nevēlēsies.

Ja mums katram nav mērķu un plānu, ko vēlamies sasniegt, tad neko arī neiegūsim un nerealizēsime. Enerģija rada enerģiju, vienaldzība nekur nenoved.

Karlina Kalna 11.d

Sarunas ar Marku Puniņu - jauns prezidents, jauni mērķi

Mūsu skolas prezidents ir tas, kuram jāpārstāv skolēnu idejas un jācenšas rast risinājumus, lai skolas vide būtu patīkama mums visiem. Katru gadu skolēnu parlamenta prezidents tiek ievēlēts no jauna, un mēs vēlamies uzzināt, kādu mērķu vadīts ir mūsu šī gada prezidents Marks Kristiāns Puniņš.

Kā Tu nolēmi kandidēt par skolas prezidentu?

Plāns kandidēt bija jau 11. klases vidū. Kalniņam stāstīju par šo ideju, un viņš bija tas, kurš mani pavilka iet tālāk un pie pirmajam negācijam nepadoties.

Kā ir vadīt parlamentu, kas sagādā grūtības?

Viss ir ļoti labi. Man ir tiešam liels prieks ar tik foršiem un radošiem cilvēkiem kopā sastrādāties. Protams, ka neviens neteica, ka sākums būs viegls. Sadarbība ar cilvēkiem, ar kuriem pirms tam nebija nekāda sakara, bet kuri tagad ir mana daļa no ikdienas. Bet komandas ķīmiju mēs izveidojām diezgan ātri, kas ir liels spēriens uz priekšu.

Kur Tu smelies iedvesmu savam darbam?

Iedvesmu man dod cilvēki, kas ir parlamentā, tāpat cilvēki, kuri man netic, cilvēki, kuri runā negatīvas lietas par mani. Bet vissvarīgākais ir tas, ka man ir pietiekama liela vēlme un gribasspēks mainīt sevi

kā cilvēku, kā personību.

Kāds ir Tavs lielākais sapnis?

Tāds konkrēts sapnis man gluži nav, bet es visu dzīvi esmu gribējis aizlidot uz Ņujorku.

Kāds ir Tavs interesantākais atgadījums, mācoties ģimnāzijā?

10. klasē mazāk kā mēneša laikā savācu 2 paskaidrojumus, kuru dēļ mani gandrīz izraidīja no skolas. Bet viss beidzās veiksmīgi.

Vai Covidam ir liela ietekme Tavā dzīvē?

Es Covidu baigi neņemu galvā. Es zinu, ka tas eksistē, un man ar to pietiek. Vakcinējies esmu, un man nav par ko uztraukties.

Kādas bija Tavas sajūtas, kad Tu uzzināji to, ka esi kļuvis par skolas prezidentu?

..komandas ķīmiju mēs izveidojām diezgan ātri, kas ir liels spēriens uz priekšu.

Emilija Ozola 11.a

Iespējas sevis pilnveidošanai - vai Tu zini un izmanto?

Kad stundas beigušās, sākas personīgā dzīve. Laiks, kad patiesi iepazīt un izprast sevi, savas šaubas, savas bailes un savu dzīves ceļu nākotnē vai vienkārši nodoties savām interesēm. Ārpusskolas pasākumi un nodarbības var arī palīdzēt skolēniem atklāt slēptos talantus, satikt cilvēkus, ar kuriem viņi citādi nebūtu sastapušies, un uzzināt par lietām ārpus savas vides. Tāpēc iepazīstinu ar dažādiem izglītības pasākumiem un nodarbībām ārpus skolas. Lasi, izmanto savu iespēju, piesakies, mēģini. Nepamēģināsi, neuzzināsi, vai tas Tev noder. Drošajiem pieder pasaule.

Tiešsaistes pasākumi zinātnes interesentiem - "Pieslēdzies zinātnei!" - Facebook Live un Youtube

2. novembrī plkst. 10.00 ar saviem pētījumiem sabiedrību iepazīstinās zinātnieki, kuru uzmanības fokusā ir izglītība, veselība, tiesiskums, iekļaušana, drošība, modernā medicīna un veselības aprūpe, valoda un kultūra. Papildu informācija būs pieejama LZP mājaslapā.

Pasākuma tēma „Izglītība, veselība, tiesiskums, iekļaušana, drošība – dzīves kvalitāte un labklājība ikvienam?”
Pasākums notiks @Zinatnespadome Facebook tiešraidē

Valsts izglītības attīstības aģentūra **4. novembrī no 11.00-14.00** organizē jaunatnes forumu “Zinātne mums apkārt 360o”. Jaunieši tiešraidē Facebook Live un Youtube varēs uzzināt par Latvijas jauno zinātnieku pētījumu rezultātiem pēcdoktorantūras programmā “PostDoc Latvija”. Forums notiks trīs tematiskajās sesijās: Jaunie materiāli un vides sistēmas; Sabiedrības veselība; Jauniešu kompetences un internacionalizācijas ieguvumi. Papildu informācija būs pieejama VIAA mājas lapā.

Pasākums notiks @VIAA.LV Facebook, Youtube tiešraidē

9. novembrī plkst. 16.00 notiks sabiedriskajai zinātnei veltīts tiešsaistes pasākums, kurā būs unikāla iespēja tikties ar pasaules līmeņa ekspertu no Francijas – Tomā Eglī (Thomas Egli). Kopš 2001. gada Eglī vada Ženēvas Forumu, kas ik gadu organizē starptautiskas konferences Apvienoto Nāciju Organizācijā (ANO) par tādām tēmām kā sabiedriskā zinātne un līdzdalības pētījumi, valsts zinātnes politika un ilgtspējīgas attīstības mērķu sasniegšana.

Pasākums notiks @ZinatneLatvijai Facebook tiešraidē

10. novembrī plkst. 11.00, UNESCO Pasaules zinātnes dienā, “Pieslēdzies zinātnei” noslēgumā IZM visus interesentus aicinās uz semināru “Sadarbība izcilībai”, kur iepazīstinās ar Latvijas Universitātes Diasporas un migrācijas pētījumu centra pētījuma “Sadarbība izcilībai: Latvijas un diasporas pētnieku skatījums uz savstarpējo sadarbību” rezultātiem. Informācija par semināru vēl sekos.

Seminārs notiks @ZinatneLatvijai Facebook tiešraidē

* Pasākumu laiks un nosaukumi var mainīties, aktualitātēm sekojiet @Zinatnelatvijai Facebook lapā

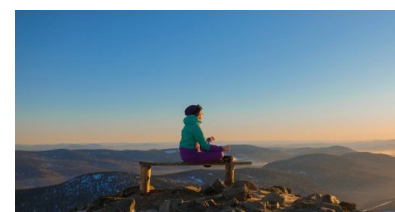

Jaunieši var pieteikties bezmaksas ceļojumam pa Eiropu

Jaunatnes starptautisko programmu aģentūra (JSPA) aicina Latvijas jauniešus vecumā no 18 līdz 20 gadiem piedalīties Eiropas Savienības (ES) iniciatīvā “DiscoverEU”, kas ik gadu pilngadību sasniegušiem eiropiešiem sniedz iespēju bez maksas ceļot pa Eiropu, palīdzot izprast Eiropas daudzveidību, iepazīt Eiropas kultūras bagātību un iegūt jaunus draugus. 2022. gadā mobilo ceļojuma biļeti un iespēju apceļot Eiropu varēs izmantot 60 000 Eiropas jauniešu, tostarp 222 – no Latvijas.

2022. gadā mobilo ceļojuma biļeti un iespēju apceļot Eiropu varēs izmantot 60 000 Eiropas jauniešu, tostarp 222 – no Latvijas.

Iniciatīva “DiscoverEU” piedāvā jauniešiem baudīt pārvietošanās brīvību, iepazīt Eiropu, iegūt jaunus draugus un arī - iepazīt pašam sevi, neformāli gūstot dzīves pieredzi un paplašinot savu redzesloku. **Savu dalību no 12. – 26. oktobra plkst. 13:00 (pēc vietēja laika)** Eiropas Jaunatnes portālā var pieteikt tie, kuri dzimuši laikā no 2001. gada 1. jūlija līdz 2003. gada 31. decembrim un ir ES dalībvalstu pilsoņi.

Jauno mediķu skola ir aizraujošs nodarbību cikls skolēniem ar padziļinātu interesi par medicīnu.

Nodarbību laikā jaunieši gūst ieskatu cilvēka anatomijā un histoloģijā, uzzina par ķirurģiskām un onkoloģiskām saslimšanām, to izcelsmi un ārstēšanu. MF docētāji iepazīstina jauniešus ar traumu rašanās cēloņiem un to ārstēšanas metodēm, izklāsta interesantākās dzemdniecības un ginekoloģijas tēmas, kā arī atklāj jaunākās aktualitātes pediatrijā. Papildus specializētajiem tematiem nozarē, skolēni gūst ieskatu arī medicīnas vēsturē, ētikā un tiesībās.

Dalībai skolā var pieteikties ikviens 11. klases skolēns. Mācības skolā ir bez maksas, un tās norit viena gada garumā reizi mēnesī, mēneša pēdējā sestdienā. Nodarbības plāno no janvāra līdz novembrim. Tās ir dinamiskas un intensīvas, vienlaikus dodot iespēju 12. klases pavasari veltīt vidusskolas noslēguma pārbaudījumiem. Skolas absolventi iegūst sertifikātu, kas dod iespēju saņemt 10 papildpunktus LU realizēto pamatstudiju programmu “Ārstniecība” un “Farmācija” uzņemšanā.

Pieteikšanās nodarbībām ik gadu noris no 1. septembra līdz 30. novembrim. Skolēni atbildi saņem decembrī, bet mācības uzsāks janvārī.

Interesentiem jāizpilda pieteikums ejot uz - shorturl.at/cmvJO vai meklējot informāciju Latvijas Universitātes mājas lapā - [lu.lv](https://www.lu.lv)

Jauno vides zinātnieku skola “Vides akadēmija”

“Vides akadēmija” ir jauno vides zinātnieku skola – olimpiāde, kurā katra nodarbība ir veltīta kādai no vides aizsardzības tēmām, piemēram, dabas aizsardzība, vides piesārņojums, klimata izmaiņas un sekas, ilgtspējīga attīstība, resursu izmantošana u.c.. Nodarbībās piedalās fakultātes pasniedzēji, pētnieki, kā arī viesi no vides aizsardzības institūcijām, pašvaldībām, uzņēmumiem. Nodarbības notiek reizi mēnesī no oktobra līdz maijam, sestdienās no plkst. 11.00 līdz 15.00.

Lai pieteiktos akadēmijā un piedalītos tās aktivitātēs, aizpildi pieteikumu anketu **tiešsaistē** vai sūti pieteikuma anketu e-pastā: vides.akademija@lu.lv

Jauno fiziķu skola

Jauno fiziķu skola ir ikmēneša bezmaksas fizikas nodarbības vidusskolēniem, kas notiek Fizikas un matemātikas fakultātes telpās LU Akadēmiskā Centra Zinātņu mājā, kā arī izbraukuma nodarbībās dažādās skolās. Skolas mērķis ir parādīt fiziku no interesantās puses, lauzt stereotipus par zinātni kā par garlaicīgu un sarežģītu nodarbi, kā arī popularizēt tehnisko un eksakto izglītību. Šo pasākumu brīvprātīgi vada studenti - fizikas entuziasti, un katru nodarbību apmeklē 150-200 skolēni plus viņu skolotāji.

Nodarbības var apmeklēt jebkurš, neskatoties uz fizikas atzīmēm skolā vai iepriekš apgūtā, ir tikai pirms tam jāpiesakās, elektroniski aizpildot pieteikuma anketu.

Informāciju par pieteikšanos, iepriekšējām un nākamajām nodarbībām un citas aktualitātes var atrast mūsu mājas lapā - www.jfs.lu.lv

JAUNO
FIZIKU
SKOLA

Mazā Āzijas studiju akadēmija

LU Humanitāro zinātņu fakultātes Āzijas studiju nodaļas Mazā Āzijas studiju akadēmija paredzēta 9.-12. klašu skolēniem, kuriem ir padziļināta interese par Āzijas studijām. Izņēmuma kārtā uzņem arī jaunākus skolēnus un citus interesentus.

Tā ir iespēja iegūt zināšanas par Tuvo un Tālo Austrumu valodām, kultūrām un reliģijām, piedalīties Tuvo un Tālo Austrumu valstu vēstniecību pasākumos, **uzzināt par studiju un karjeras iespējām saistībā ar Āzijas studijām**, kā arī izstrādāt zinātniski pētniecisko darbu (ZPD) Latvijas Universitātes mācībspēku vadībā.

Vidusskolēniem dalība ir bez maksas.

Nodarbību laiki: sestdienās no 10.30 līdz 14.00.

2021./2022. akadēmiskajā gadā nodarbības paredzētas kopā astoņas, no 2.oktobra līdz 26.februārim 2022. gadam.

Pieteikšanās 2021./2022. akadēmiskajam gadam un papildu informācija: ingrida.kleinhofa@lu.lv

Šie ārpus skolas pasākumi un nodarbības spēs palīdzēt prasmīgi sagatavoties dzīvei, studijām augstskolā, iepazīt sevi, gūt jaunas zināšanas, paplašināt redzes loku un tiešām gūt nozīmīgu pieredzi. Tādēļ, mīļie skolasbiedri, uzdrošinieties, nebaidieties, dodieties iepazīt jaunas lietas, pievienojiet vairāk krāsu dzīvei, izvirziet un sasniedziet jaunus mērķus un esiet veiksmīgi cilvēki!

Anete Porcika 11.a

A.Liepas neklātienas matemātikas skola

Latvijas Universitātes Aivara Liepas Neklātienas matemātikas skola (NMS) ir Latvijas Universitātes Fizikas, matemātikas un optometrijas fakultātes Matemātikas nodaļas struktūrvienība akadēmiskā un zinātniskā darba veikšanai. NMS jau vairāk nekā 45 gadus koordinē plaši izvērstu un vispusīgi padziļinātu mācību darbu matemātikā visas valsts mērogā, sākot ar jaunākajām klasēm.

NMS darbības virzieni: matemātikas konkursu un olimpiāžu organizēšana; skolēnu un skolotāju izglītošana; mācību līdzekļu izstrāde; zinātniski pētnieciskais darbs.

Interesentiem jāizpilda pieteikums mājaslapā - <https://www.nms.lu.lv/>

LATVIJAS UNIVERSITĀTE
Fizikas un Matemātikas fakultāte
A.Liepas Neklātienas matemātikas skola

Tā viena piedzīvojumu pilnā diena

“Viena piedzīvojumiem bagāta diena ir tūkstoš reižu vērtīgāka nekā bezrūpīga un ērtību nodrošināta nedēļa, mēnesis” – dzīves patiesība, kas mūs virza uz priekšu pretim jauniem piedzīvojumiem.

Iepriekšējais mācību gads mums visiem bijis pārbaudījumiem un izaicinājumiem bagāts. Tomēr ir laiks atgriezties ierastajos dzīves apstākļos un izbaudīt savus piedzīvojumiem pilnos skolas gadus. Bet kā tad iedomāties mācību gadu bez kādas superīgas un atmiņā paliekošas ekskursijas. Un tieši šī gada ekskursijas ir ļoti īpašas, jo mēs beidzot pēc vesela gada pārtraukuma varam atkal doties ceļā ar saviem klases

biedriem un ienirt jaunus piedzīvojumus. To septembrī un oktobra sākumā paspēja izmantot 15 klases.

Bet ko tad ekskursijās darīt? Kā šo piedzīvojumu padarīt vēl neaizmirstamāku, bet tajā pašā laikā arī izzinošāku un lietderīgāku?

Protams, mums katram svarīgi ir atpūsties un izpriecāties, bet arī atpūtu var apvienot ar kaut ko

lietderīgu un izglītojošu. Noteikti kāds no jums ir ievērojis, ka pēdējo gadu laikā ekskursijas vairs nav tikai par izpriecāšanos. Mēs attīstāmies un arī izglītības joma attīstās kopā ar mums, tādēļ jau kādu laiku ekskursijās tiek ietvertas arī kādas izglītojošas aktivitātes. Pamatskolai tā noteikti ir kāda muzeja apmeklēšana vai kāda vēsturiska objekta apmeklēšana, vidusskolēniem tas vairāk attiecas uz karjeras un nākotnes izvēli.

Kā jau ierasts, arī es šī gada septembrī ar savu klasi devos ekskursijā uz Pāvilstu, lai no jauna

iepazītu mums visiem zināmo Pāvilstu un tās Pelēko kāpu. Pie reizes apskatījām Akmeņraga bāku.

Visas ekskursijas laikā apkārt bija tāda nesaprotama emociju gamma, tomēr, tagad par to aizdomājoties, varu teikt, ka tas bija prieks un reizē arī uztraukums, doties kādā piedzīvojumā un ķert jaunas emocijas kopā ar klases biedriem. Arī mums šis bija pirmais gads, kad patiesi

spējām piedzīvojumu apvienot ar ko patiesi noderīgu mūsu nākotnei. Kā jau vienpadsmitajiem, mums ir laiks domāt par to, kas mēs vēlamies būt un sākt skatīties nākotnei acīs. Šim mums ļoti palīdzēja skolotājas Agitas Bargās vadītā nodarbība par karjeras iespējām, kas notika turpat Pāvilstas kultūras namā. Šo divu stundu laikā mēs iepazinām viens otru tuvāk un iepazinām dažādas karjeras izvēles iespējas. Tomēr, kā tad iztikt bez mūsu klases audzinātājas Aigas sagatavotās dabas izpētes stundas, kuras laikā iepazinām Pāvilstas pelēko kāpu. Varbūt tev šo lasot, nerodas sajūta, ka šī ir bijusi superīga ekskursija, tomēr atceries, ka nevis skolotāji veido šos neaizmirstamos piedzīvojumus, bet gan mēs paši, veidojot neaizmirstamus, jautrus mirkļus un atmiņas. Protams, mums katram ir savs viedoklis un uzskati, par to, kas ir kopīgs piedzīvojums. Šī iemesla dēļ man likās svarīgi uzzināt, kā citi vērtē savas klases ekskursijas un vai no tām ir ko ieguvuši.

Vieni no ašajiem piedzīvojumu ķērājiem ir bijušas 7.d un 8.a klase. Sazinājos ar divām šo klašu pārstāvēm – Esteri un Alisi, lai uzzinātu ko vairāk par viņu pieredzi, dodoties ekskursijā pēc

šīs ilgās neredzēšanās ar klases biedriem.

Uz kurieni Tava klase devās?

Estere (7.d): Mēs ar klasi devāmies ekskursijā uz šokolādes fabriku "Pūre", Jaunpils pili un "Cinevillu".

Alise (8.a): Ar klasi devāmies uz Siguldu. Apskatījām Turaidas pili, Gūtmaņa alu, Minotauru labirintu un pabijām arī Siguldas tarzānā.

Kādas bija sajūtas, doties piedzīvojumā ar klases biedriem?

Estere: Sajūtas bija diezgan dažādas, tāpēc ka šī ir pirmā ekskursija kopš Covid sākuma un ar pilnībā jaunu klasi. Sākumā bija neliels uztraukums, bet ar laiku mēs visi palikām daudz drošāki un atvērtāki viens pret otru.

Intervējamā Alise

Alise: Mēs visi bijām patīkami satraukti un nezinājām, ko sagaidīt no šīs ekskursijas, bet bijām patīkami pārsteigti, kad uzzinājām, ka dosimies apskatīt tik daudz vietu.

Vai esi pamanījusi kādas izmaiņas ekskursijas būtībā – vai tā ir kaut kādā veidā mainījusies,

salīdzinot ar iepriekšējām ekskursijām?

Estere: Es esmu ievērojusi to, ka šajā ekskursijā mēs vairāk pievēršām uzmanību visam, kas tika stāstīts. Arī skolotāji mums ir sākuši vairāk uzticēties un tiešām uzklasa mūsu domas.

Alise: Šī noteikti ir bijusi garākā ekskursija, kurā esam devušies gan apskates objektu ziņā, gan attāluma ziņā.

Kādas ir Tavas domas par to, ka ekskursijas vairs nav tikai par izprieci, bet arī par kaut kā jauna

Intervējamā Estere

uzzināšanu?

Estere: Man ļoti patīk tas, ka mums tagad ir dota iespēja uzzināt ekskursijā ko vairāk – uzzināt

dažādas lietas saistībā ar vēsturiskām ēkām, Latvijas vēsturi un ir

arī interesanti paklausīties gida sagatavotajā informācijā. Manuprāt, ir forši tādā veidā iegūt jaunas zināšanas.

Alise: Manuprāt, ir labi, ka ekskursijas nav tikai par izklaidēšanos ar draugiem, bet gan arī par jaunas informācijas iegūšanu. Protams, nedrīkst aizmirst, ka arī mēs kā skolēni negribam ekskursijā

daudz mācīties.

Vai bija kas īpašs, ko ieguvi no šīs ekskursijas?

Estere: Manuprāt, īpašs bija tas, ka es spēju uzzināt daudz ko jaunu un izglītojošu šīs ekskursijas laikā. Es ieguvi superīgas atmiņas un piedzīvojumus.

Alise: No šīs ekskursijas es ieguvi daudz emocijas un piedzīvojumiem pilnas atmiņas, kas paliks sirdī vēl ilgi.

Kā jau uzzināji no šīs intervijas, daudziem skolēniem šī gada ekskursijas ir devušas daudz jaunu

sajūtu un atmiņas, jo būsīm atklāti – mums katram šis pērnais gads ir bijis grūtībām un

pārbaudījumiem pilns, kas mūsos ir spējis radīt bailes un uztraukumu,

socializējoties ar kādu. Tomēr jaunieši spēj

situāciju apskatīt arī no gaišās puses un pārkāpt pāri

savām bailēm un kopīgi radīt neaizmirstamas atmiņas un

piedzīvojumus.

Arī man šī gada sākums ir bijis visai sarežģīts,

komunicējot ar klases biedriem,

tomēr ekskursijas ir tie notikumi,

kas mums katram brīvā gaisotnē ļauj atvērties

citam pret citu un iepazīt vienam otru daudz dziļāk.

Mans ieteikums tev, lasītāj, ir nebaidīties no nezināmā. Ļauties emocijām un atvērties sev

apkārtesošajiem. Tvert mirkli, jo mirkli veido piedzīvojumus un piedzīvojumi veido tavus labākos

skolas gadus. Veido attiecības ar visiem iespējamiem cilvēkiem, pat tiem, kuri dažreiz liekas, ka nav

tev domāti, jo tu nekad nespēj zināt, kur aizvedīs tava draudzība un komunikācija ar šiem cilvēkiem, un cik daudz iespējas tas var pavērt tavā nākotnē!

7.d - Esteres klase

8.a - Alises klase

Laura Mirčenko 11.b

Skolotājiem arī vajag atpūtu!

Mūsu skolā svētki vienmēr bijuši īpaši, tajos cenšamies padarīt skolas ikdienu krāsaināku, lai radītu prieku gan sev, gan citiem. Vieni no svētkiem, ko aktīvi atzīmējam mūsu ģimnāzijā, ir Skolotāju diena. Kā jau katru gadu, arī šogad mēs, ģimnāzisti, centāmies mūsu mīļos un dārgos skolotājus iepriecināt viņu īpašajā dienā.

..vai skolotāji jebkad ir kaut ko nozaguši, vai jebkad kādam ir pielikuši klāt atzīmi pārbaudes darbā un vai kādreiz ir nogulējuši darbu.

Gan skolēnu parlaments, gan 7. - 9. klašu skolēnu līdzpārvalde "Kodols" bija sagatavojuši skolotājiem pārsteigumus.

Skolotājiem tika izveidots pasākums ar nosaukumu "Agrais pusrīta šovs", kurā skolotāji, malkojot tasi kūpošas kafijas, varēja jautri iesākt savu dienu. Kāpēc "Agrais pusrīta šovs"? Pavisam vienkārši - parlamenta ideja bija attēlot un pielīdzināt pasākumu kādam no nakts šoviem, ko varam redzēt internetā, uz kuriem tiek aicinātas dažādas slavenības un izspēlētas dažādas spēles. Arī skolas aulā bija izdevies ieviest naksnīga šova sajūtu - gaismas, atbilstoša mūzika un liels ekrāns ar uzrakstu "Agrais pusrīta šovs".

Pasākumā skolotājiem bija iespēja gan baudīt vērojot, gan iesaistīties dažādās aktivitātēs. Vienā no sagatavotajām aktivitātēm "Esmu, neesmu" uzzinājām daudz ko interesantu par skolotājiem un to noslēpumiem, piemēram, vai skolotāji jebkad ir kaut ko nozaguši, vai jebkad kādam ir pielikuši klāt atzīmi pārbaudes darbā un vai kādreiz ir nogulējuši darbu.

Kopā ar "Agrā pusrīta šova" vadītājiem Karīnu Kalnu un Klāvu Kalniņu vienai no skolotājām bija iespēja iegūt naudas balvu, tiesa, spēles Monopols naudas balvu. Lai iegūtu naudas balvu, bija jāatbild uz pavisam vienkāršu jautājumu un jāatver pareizais lodziņš skolēnu sagatavotajā balvu fonda skapītī.

Pasākums noslēdzās ar skaistu muzikālo sveicienu.

Pamatskolas skolēnu līdzpārvalde "Kodols" bija parūpējies par to, lai skolotāji tiktu iepriecināti ne tikai uz kādu laiku, bet gan visas dienas garumā. Ar skolas radio palīdzību starpbrīžos skanēja skolotāju mīļākās dziesmas. Tas radīja svētku sajūtu ne tikai pašiem skolotājiem, bet arī visiem pārējiem ģimnāzistiem. Ļoti ceram, ka mums kopīgi izdevās skolotājiem radīt svētku sajūtu!

Daniels Brugevics 11.d

Mode un stila izpausmes mūsu skolā

Mūsdienās daudziem jauniešiem mode un stils asociējas ar populāriem zīmoliem, kā gucci, nike, zara un daudziem citiem, sociālo tīklu platformām, kā instagrams, TikToks, un, protams, dažādām modes skatēm, statusu un naudu, taču esam aizmirsuši, ka stils un mode ir divas pilnīgi atšķirīgas lietas. Man interesanti būtu uzzināt, kā modes tendences ietekmē manas skolas jauniešus un vai jaunieši apzinās, kas ir stils un kādas sekas ir ātrās modes industrijai.

Kāda tad ir atšķirība starp modi un stilu? Mode ir saistīta ar pasaules tendencēm, bet stils pieder indivīdam, tas ir pašizpausmes līdzeklis, kur ikviens ārpus modes industrijas ir pats savs dizaineris. Es bieži vien aizdomājos par dizainera Džanni Versačes teikto par viņa jauno apģērbu kolekciju: "Neiedziļinieties tendencēs. Neļaujiet modei sevi savaldīt, izlemiet pats, kas jūs esat, ko vēlaties izteikt ar savu apģērbu un dzīvesveidu." Šis citāts man tiešām lika aizdomāties par mūsu skolas tendencēm. Vai mūsu skolā skolēni seko līdzīgi trendiem, vai tomēr viņi paši ir dizaineri un izpaužas ar savu individuālo stilu. Izrādās - daudzi skolēni nemaz vēl nav atraduši savu stilu, jo viņiem ir pateikts, ka izcerties nav tā labākā ideja. Tomēr ir arī skolēni, kuri meklē savu īsto stilu vai jau to ir atraduši. Es uzskatu, ka tas ir forši, ja tu spēj izcerties pūlī, tāpēc es ieteiktu katram pamēģināt būt radošam un atrast drēbes, kas vislabāk raksturo tavu personību.

Jau kopš mazajām klasītēm bērni saskaras ar vairākiem mobinga veidiem, un šķiet, ka mūsu skolā visaktuālākais ir stila mobings, taču tas neizpaužas uzkrītošā veidā. Mobings izpaužas tā, ka skolēni, kuriem nav dažādu brendu apģērba un stils atšķiras no modes tendencēm, jūtas skolā neērti un nav pašpārliecināti par sevi, kas rada mazliet saspīlētu atmosfēru starp skolēniem. Mūsdienās arī lielākā daļa cilvēku pirms iepazīšanās novērtē cilvēku, viņa materiālo stāvokli pēc tā, kā viņš ir ģērbies. Manuprāt, tas ir nepareizi, jo drēbes ir tikai auduma gabals, kurš nespēj noteikt cilvēka patieso būtību un rakstura iezīmes. Bieži vien cilvēka izskats var būt maldinošs, tāpēc vien ir teiciens "Nespried par vīru pēc viņa cepures."

Es uzskatu, ka cilvēkiem vajadzētu novērtēt un redzēt labumu un skaistumu tajā, ka katrs no mums ir unikāls un neatkārtojams. Mums vajadzētu priecāties vienam par otru, par to, ka lēnām atrodam, kas mēs īsti esam un gribam būt. Vai skolas uniformas izveide būtu šīs problēmas risinājums, manuprāt, nē, jo uzskatu, ka cilvēkiem būtu jābūt atvērtākiem pret dažādību un unikalitāti. Risinājumu varētu meklēt skolēnu domu mainīšanā, parādot, cik stilīgi ir būt ar savu odziņu.

Pēc statistikas ātrās modes nozare gadā saražo vairāk nekā 92 miljonus tonnu atkritumu. Tā atstāj ievērojami negatīvu ietekmi uz vidi, radot CO2 emisijas, milzīgus ūdens patēriņus, ķīmisko piesārņojumu un tekstilizstrādājumu atkritumus. Šīs problēmas cēlonis ir cilvēku vēlme ietaupīt naudu uz apģērbiem, taču viņi joprojām vēlas izskatīties trendīgi un sekot modes tendencēm, tāpēc ātrās modes industrija ir palikusi ļoti populāra, jo tā spēj apmierināt šos abus kritērijus. Mūsu skolas skolēni arī ir ievērojuši, ka ātrā mode ir palikusi par ļoti nopietnu problēmu, par kuru katram cilvēkam vajadzētu aizdomāties. Tāpēc, meklējot risinājumu, daļa skolēnu izvēlas iepirkties lietoto apģērbu veikalos jeb *humpalās*. Iepērkoties *humpalās*, joprojām var atrast daudz drēbes, kuras ir labā kvalitātē un palīdz izpaust personīgo stilu, kā arī tas dod iespēju ietaupīt naudu, jo drēbju cena ir pieņemama un salīdzinoši zema. Iepērkoties *humpalās*, katram ir iespēja būt māksliniekam un izveidot savu unikālo stilu, atrast drēbes, kuras ir atšķirīgas no ierastā un kas nav atrodamas ātrās modes veikalos.

Manuprāt, pats galvenais ir nevis skatīties, kas tagad ir modē un vilkt to, bet vilkt tās drēbes, kurās tu jūties ērti un kuras tev patīk neatkarīgi no tā, vai tās ir modē un ko citi par to domā. Atrodiet savu īsto es un esiet unikāli!

Jasmīna Astrauska 11.b

Mobings izpaužas tā, ka skolēni, kuriem nav dažādu brendu apģērba un stils atšķiras no modes tendencēm, jūtas skolā neērti un nav pašpārliecināti par sevi, kas rada mazliet saspīlētu atmosfēru starp skolēniem.

Tā arī neviens nekož

Ir 21. gadsimta divdesmito gadu sākums. Dzīve ir veikusi savas korekcijas.

Staigājot pa gaitenī norādītajām līnijām, var šķist, ka nezināma cilvēka definējošā īpašība ir viņa sejas maskas dizains. Sabiedriskā dzīve un saskarsme ar apkārtējiem cilvēkiem ir stipri ierobežota, lai arī tā ir milzīga daļa skolas dzīves. Mācīties atrast savus draugus, līdzcilvēkus, ar kuriem dalīties idejās, priekos un visā pārējā. Kaut kas tik pašsaprotams, kā pieiet pie kāda klāt un spēt uzsākt sarunu, jau var šķist kā gan fizisks, gan morāls izaicinājums. Vēl jo vairāk, ja skolā sākts iet tikai nesen, un pie augstajiem griestiem, skapīšu izmantošanas un aulas akustikas vēl jāpierod. Un, iespējams, ar maskām uz sejām un mazliet sagurušām acīm nedēļas vidū, gandrīz visi viens otram šķietam nepieejami.

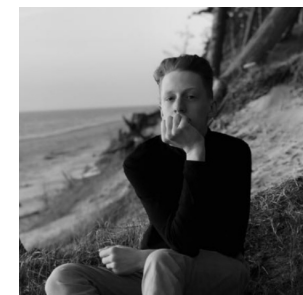
Tomēr ir svarīgi atcerēties, ka, lai arī kas, cilvēki vien esam. Un skolas vidū visi tie paši skolēni vien tādi arī ir - mācās, cenšas izprast pasauli, paši sevi un visus pārējos dzīves aspektus. Varbūt ir vērts uz saviem vienaudžiem paskatīties tā, kādi viņi ir. Individuāli, interesanti un gaužām savdabīgi. Tādi, no kura ikkatra var iemācīties kaut ko jaunu.

Heilija Matisone

10.a

Ja Heilijai būtu kaut kas viens jāēd visu savu atlikušo mūžu, tās būtu mellenes. Tikai ne ar saldējumu, jo laktoze nav viņas ēdienkartē. 11 gadu vecumā iemācījās braukt ar māšas rozā bārbiju riteni. Bieži nēsā auskarus - apaļus, dažādām tekstūrām. Katrā auss ļipiņas caurumā pa mazākam. Nākotnē apceļos Eiropu. Izpētīs visu, ko savām acīm redz internetā.

Daniels Brugevics

11.d

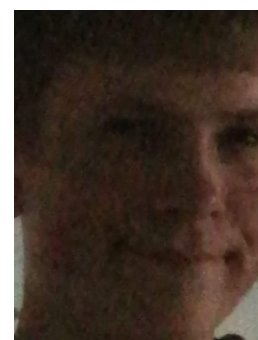
Piecu gadu vecumā Danielam tīri ļoti patika ar opi braukt kombainā. Līdz tam, bieži acis vērsās uz multfilmu "Ābolu maiss (1964)". Sadraudzēsies ar jebkuru datorprogrammu. Vēl labos draugos ar zirņiem un speķi. Teicienu un aforismu vācēlīte. Mīļākais apģērba elements - balts krekls ar garām piedurknēm. Nākotnē vēlas kļūt par veiksmīgu arhitektu.

Vladlens Pisanijs

12.b

Astoņu gadu vecumā Vladlens jeb Vlads Bernātos atrada tik lielu baraviku, ka ar to tika publicēts liepājniekiem.lv. Ikdienā modinātais atskan 07.30, bet no gultas viņš ceļas vien 08.00. Garšo dažādas jūras veltes, īpaši mīdijas. Nākotnē vēlas uzsākt savu biznesu, kā arī izzināt nodokļu pasauli.

Dāvids Laukšteins

12.c

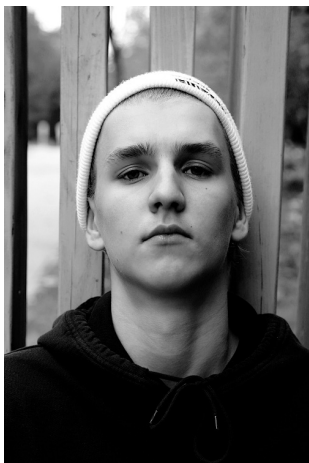
Dāvidam bērniībā bija kāda mīļa rotaļlieta - plīša lācītis vārdā Teds. Ja pastāvētu superspējas, viņš gribētu mācēt teleportēties. Redzēts Liepājas teātra izrādē "Heda Gablere". Negaršo vārīti brokoļi, bet cīsiņi gan. Nākotnē vēlas iemācīties izcilī spēlēt kādu mūzikas instrumentu, īpaši klavieres.

Loreta Pinkule

10.a

Loreta jeb Lotiņa reiz, maza būdama, paņēma rokās un aiznesa uz mājām plāvē atrastu granātu, lai parādītu tēvocim. Tracis, protams, dabīgs, bet viss beidzās labi. Skolā gan viņa bieži var ieraudzīt ar bufetes kokosa bulciņu rokās, ne granātu. Ap kaklu mēdz būt kaklarota ar vārda pirmo burtu "L", ko dāvinājusi labākā draudzene. Nākotnē vēlas būt pašpārliecinātāka.

Kristers Kaļķis
12.b

Ja Kristers būtu dzīvnieks, viņš būtu hiēna, jo bieži netīši apēd jeb piesavinās citu ēdienus. Lai gan dažreiz viņu sauc par kaķi. Rotas nedaiļā viņa ikdienu, bet svētkos uzvelk pirkstā kādu ģimenes gredzenu. Cenšas piekopt un pilnībā pāriet uz vegāno dzīvesstilu. Nākotnē vēlas apgūt japāņu valodu un kļūt par izcilu vetārstu.

Sebastians Šmits
11.d

Uz Sebastiana mīļākajām zeķēm ir izšūtas vārdes. Pavasarī nevar ilgi stāvēt pie bērzu birzīm to putekšņu dēļ. Reiz dabaszinību stundā iedzēra sāls šķīdumu un sāka svīst, izgāja no skolas. No latviešu filmām visvairāk patīk "Launuma atspulgs (2014)". Nākotnes gaitās vēlas pielietot kā praktisko, tā radošo domāšanu, lai veidotu ko tādu, kam nav nepieciešama pārlieku precizitāte.

Un skolas vidū visi tie paši skolēni vien tādi arī ir - mācās, cenšas izprast pasauli, paši sevi un visus pārējos dzīves aspektus. Varbūt ir vērts uz saviem vienaudžiem paskatīties tā, kādi viņi ir.

Elizabete Jurāne
9.c

Zemeņu tējas un antikvariāta mīlētāja Elizabete ir kā kaķa iesvētīta. Bērnībā ģimenes kaķis tai uzbruka, no kā vēl tagad ir mazas rētas uz kakla. Draugi dēvē par Ljuzu, kas jau tagad ir viņas paraksts pasē. Nereti klausās Dimitera "Tu mana Āfrika, mana Antarktīda". Nākotnē ar uguns un rokas zāģīša palīdzību vēlas veidot juvilierezstrādājumus.

Agnija Janeka
11.a

Agnija tiek dēvēta par lielu franču kultūras cienītāju. Bieži redzama ar pērļu auskariem. Apgūstot sev aktuālus tematus, ar domubiedrēm reiz nolēmusi radīt platformu "LYRIA". Mazotnē bieži mājas televizorā varēja redzēt "Karlsons, kas dzīvo uz jumta (2002)" un "Vinnijs Pūks (2011)". Aktuāls bija arī magnetofons vecāku istabā, pie kura mēdza ārkārtīgi aizrautīgi dejot. Un turpinot laisko bērnības soli, nākotnē vēlas iemācīties modernās dejas.

Silva Laure 12.b

Un tā varētu turpināt vēl pāri sešiem simtiem reižu. Ieklausīties visos mums apkārt. Uzzināt mazās detaļas, kuras veido tevi, tavus draugus, skolasbiedrus un mūsu visu saistīto nākotni. Šis ir tikai sākums. Draudzējies, iepazīsties, iemīlies, sakašķējies un salamājies. Neļauj šīs situācijas sekām ietekmēt tavu būtību, sākot no skolas, turpinot tālākā dzīvē. Jo tas, ko dari šodien, vistiešākajā veidā ietekmē tavu nākotni. Ej un nebaidies!

Galu galā, tā arī neviens nekož.

Vai skolai ir vajadzīgs tikai viens prezidents?

Mūsu skolā jauns prezidents (apsveicam un novēlam izturību)! Prezidenta vēlēšanas katru gadu ir viens no notikumiem, kurš nepaliek nepamanīts, taču šogad tas bija kaut kas īpašs. Par to varam paslavēt visus 6 kandidātus – viņu oriģinālo un iespaidīgo video dēļ visi sekoja līdzībai balsošanai. Katram bija, ar ko ieinteresēt un ar ko padalīties, savi plāni un mērķi, savs redzējums uz skolas dzīvi un parlamentu. Iespēja pajautāt par to, kā rodas jaunas idejas, ko nozīmē "ģimnāzijas prezidents" un kāpēc gribas par tādu kļūt, man bija trim prezidenta kandidātiem – Nikai Strēlei, Patrīcijai Annai Brūnai un Sebastianam Šmitam.

Vai jūs ilgi domājat, pirms izvirzījat savu kandidatūru prezidenta vēlēšanām? Vai bija šaubas, bailes? Un kāpēc vispār gribējāt kļūt par skolas prezidentu?

Nika - Kopš manā e-klases pastā ienāca ziņa par šādu iespēju izvirzīt savu kandidatūru prezidenta vēlēšanām, no tā brīža ik pa brīdim par to iedomājos, līdz pieteicos. Īsti vēl nebiju atradusi nodarbošanos ārpus skolas un šis šķita kā lielisks izaicinājums sev pašai.

Patrīcija – Esmu atnākusi no citas skolas un šogad mācos šeit pirmo gadu. Kad atnācu, iedomājos, ka būtu ļoti interesanti pamēģināt, vispār paskatīties, vai cilvēki balsotu par kādu no citas skolas. Man bija arī savas idejas, kuras gribēju ielikt iekšā, starp citu, sazinājos ar bijušo skolas prezidenti un gribēju turpināt viņas darbu. Savu runu gatavoju neilgi, jo nebija īsti daudz laika. Man palīdzēja skolotāja, ieteica, ko varētu pielabot. Kopumā viss bija kārtībā, patika arī video, kuru es izveidoju.

Sebastians – Pagājušajā mācību gada beigās domāju, ka varētu kandidēt, un tad visu vasaru pa laikam aizdomājos - vajag vai nevajag, gribu vai negribu. Tad pateicu draugiem, ka gribētu kandidēt, bet viņi man teica -"būs pārāk daudz darba" vai kaut ko tam līdzīgu. Pēc tam Signe Berga aizveda mani pie diviem ģimnāzijas absolventiem, kuri ir bijušie skolas prezidenti. Viņi man ieteica vismaz pamēģināt, un es pamēģināju. Es arī apmēram zināju, ko ģimnāzijā varētu uzlabot, jo no 7. klases esmu mācījies šeit.

Kā jūs filmējāt video, ko jums bija svarīgi parādīt, pastāstīt par sevi? Kā radās video ideja?

Nika - Video filmēšanu man nācās atlikt uz pēdējo vakaru, jo veselība neļāva to nofilmēt ātrāk. Man bija svarīgi parādīt to, kāda esmu un arī izteikt dažas savas idejas.

Video ideja radās nejauši – izstāstot draudzenei par ideju kandidēt, mēs izrunājām dažādus veidus un nonācām pie viena.

Sebastians – Kad jāizdomā interesants pavērsiens, video vai ko citu, es iekāpju dušā vai kā citādi saslapinu sevi. No tā arī radās ideja aiziet uz Čakstes laukumu pie strūklakas. Es gribēju dot cilvēkiem priekšstatu par savam idejām un tad dot arī iespēju uzzināt vairāk, aiziet uz kādu vietu, lai varētu apskatīt visu. Netērēt cilvēkiem laiku, ātri pastāstīt, ko vajag, un lai viņi paši izdomā.

Patrīcija – Es biju pie Signes Bergas runāt par video. Viņa man pa punktiem nostāstīja, ko vajadzētu, pēc tā arī vadījos. Uzrakstīju visu savu runu, kā iepazīstināšu ar sevi, ko es gribētu savā komandā, izstāstīju par saviem plāniem un mērķiem. Nofilmēt palīdzēja mammas brālis. Beigās sanāca ļoti oficiāls video, kas varbūt nebija labi šajā gadījumā.

Kā jūs domājat, kā mūsu skolas skolēni izvēlas, par kuru kandidātu balsot?

Nika - Es domāju, ka noteikti pēc saistošākā video un arī personisku iemeslu dēļ.

Video noteikti ir ļoti svarīgs, jo tā attiecīgais kandidāts sevi piesaka, bet noteikti lielu lomu spēlē arī pazīšanās.

Patrīcija - Man liekas, ka šogad balsoja video dēļ, jo Marks uztaisīja jautru video, kas visiem likās oriģināls. Visi klasē, vismaz manējā, smējās, visiem tas reāli aizrāva, bija savs knifīnš, kas paķēra visus līdzī. Balso arī par tiem cilvēkiem, kurus pazīst, bet šogad, man liekas, tas bija video dēļ.

Kā jūsu klasesbiedri, skolotāji reaģēja? Atbalstīja, jokoja, neticēja?

Nika - Mani klasesbiedri mani ļoti atbalstīja, citreiz pajokoja, bet noteikti liels paldies viņiem, ka es šajā nejutos viena – man ir ļoti paveicies ar

viņiem.

Patrīcija – Es saviem klasesbiedriem neko neteicu, vairāk gribēju to kā pārsteigumu. Bet mans klases skolotājs Normunds Dzintars mani ļoti atbalstīja, kā arī visu laiku deva idejas. Vēl runāju ar skolotāju Baibu Mackialu, viņa arī deva man padomus, ieteica veidus, kā es varētu ieinteresēt publiku. Signe Berga deva punktus, pēc kuriem vadīties, parādīja, ko darīja iepriekšēji cilvēki. Viņa deva ieteikumus, kā būtu vieglāk izveidot video, bet arī teica “esi oriģināla”.

Sebastians – Signe Berga, protams, palīdzēja. Mums bija viena tikšanās ar prezidentiem, pēc tam prasīju idejas klasesbiedriem un arī ar draugiem pārrunāju savu video runu. Man liekas, ja balso skolēni, tad vairāk vajadzētu iet un prasīt skolēniem, ko viņi grib, par ko viņi tieši balsotu.

Kas, jūsuprāt, notiks ar skolas parlamentu, prezidentu, ja mācības atkal norisināsies attālināti?

Nika - Es nespēju iedomāties, kā tas var izvērsties, jo, manuprāt, attālināti tik grūti būtu ko noorganizēt, bet viss, kas ir viņu spēkos un idejās, noteikti tiks realizēts. Izturību viņiem, ja kas šāds notiks. Manuprāt, daudz kas izjuks.

Patrīcija – Es pašlaik esmu parlamentā. Tie pasākumi, kurus mēs organizējam, – iesvētības, Skolotāju diena- tie tiešām bija fantastiski. Mēs novadījām 7. un 8. klasēm iesvētības, un tās emocijas, kuras mēs viņiem iedevām un saņēmām paši, tas bija nenormāli forši. Domāju, ka, pirmkārt, jācer, ka mēs neaiziesim prom no skolas. Bet, ja aiziesim, tad Puniņam kā prezidentam un mums kā parlamentam būs ļoti liels izaicinājums izdarīt to pašu, kas bija pagājušogad, organizēt tikpat neatkarīgam pasākumus kā Koru kari. Būs liels izaicinājums, būs ko darīt un domāt.

Vai prezidenta pienākumi, darbs parlamentā netraucē mācību procesam? Vai var visu apvienot?

Patrīcija – Protams, ir grūti, ir jādara daudz darbu, bet par to tomēr jāpadomā, kad tu ej parlamentā. Ir jāsaprot, ka būs visu laiku jāvelta

parlamentam un skolai. Zinu, ka Puniņam ir tiešām tagad grūti, jo viņš ļoti daudz atdod sevi, domāju, ka viņš neiedomājas, ka atdos tik daudz. Mums parlamentā ir sanācis ļoti foršs kolektīvs, mēs atbalstām viens otru un veidojam visu-isku kopā. Ir grūti, bet mēs tiecamies uz priekšu, mēs darām un pēc tam esam gandarīti par paveikto.

Sebastians - Es neesmu parlamentā. Sākumā es šaubījos, vai vajag vispār kandidēt, jo, ja uzvarēs, būs uzreiz riktīgi, riktīgi daudz kas jādara. Pēc tam vēl Signe Berga pateica, ka katram, kas iet kandidēt, pēc tam vajadzētu darboties parlamentā. Kaut gan domāju, ka būs nereāli daudz jādara, beigās izrādījās, ka jādara nekas nav – baigi daudz klasesbiedru aizgāja uz parlamentu, un es negribēju, lai visi būtu no vienas klases.

Kādu parlamentu jūs gribētu redzēt? Kādiem cilvēkiem, jūsuprāt, jābūt parlamentā? Kādā komandā jūs gribētu strādāt?

Patrīcija – Es arī savā runā pieminēju, ka gribētu sadarboties ar pārējiem prezidenta kandidātiem. Man liekas, ka katram, kas kandidēja, bija savas idejas un, apvienojot tās kopā, mums būtu daudz ko darīt, tādas megakolosālas lietas, kuras mēs varētu īstenot skolā. Starp citu, vienkārši cilvēki, kuri grib kaut ko darīt un iesaistīties skolas dzīvē.

Sebastians - Es teiktu, ka man galvenais - ja es kaut kur tur piedalīšos, - lai atnākt cilvēki, kuri gribētu kaut ko darīt, tas jau galvenais. Negribētu sadarboties ar cilvēkiem, kuri vienkārši atnāk un nedara neko.

- Vai tādi mūsu parlamentā ir? Jo man liekas, ka visi, kuri nāk, ir ar lielu gribu kaut ko darīt.

- Nu, jā, tā īstenībā ir. Tad es vienkārši ņemtu visus!

Par ko jūs iedomājaties, kad dzirdat vārdus “ģimnāzijas prezidents”? Ko tas nozīmē?

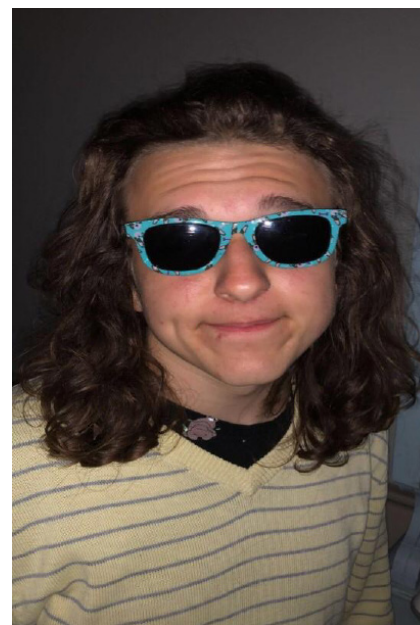
Nika - Noteikti iedomājos par pašreizējo skolas prezidentu. Ģimnāzijas prezidents noteikti ir kā paraugs citiem, bet ir arī kā skolas seja.

Sebastians – Īstenībā skolas prezidents dara tik daudz, viņam ir jāorganizē visi pasākumi. No 7. līdz 9. klasei tas nebija īsti svarīgi, es pat neatceros, kas bija prezidents. Taču vēlāk, 10. un 11. klasē, es sapratu, ka prezidents ir tas, kas principā aizstāv skolēnu gribas un vēlmes.

Patrīcija - Cilvēks, kas reprezentē ģimnāziju gan

Prezidenta kandidāte - Nika Strēle

Prezidenta kandidāts - Sebastians Šmits

savos, gan skolas darbos, gan savā izskatā.

Vai prezidentam ir jāatbalsta skolas tradīcijas?

Nika - Noteikti jā, lai tās neizzustu.

Sebastians - Man liekas, ka ir svarīgi uzturēt tradīcijas, bet tikai tad, ja skola un skolēni īsti to grib, nav jēgas uzturēt tādas tradīcijas, kuras nevienu neinteresē. Un, ja tās vairs nav aktuālas, tad var veidot kaut ko jaunu. Gan-gan es teiktu.

Patrīcija - Man liekas, ka jā, turpināt un attīstīt skolas tradīcijas ir pienākums, kas ir jāpilda, tā ir tā neatkarīga skolas sastāvdaļa, ar kuru mēs atšķiramies no citām skolām.

Kā jūs domājat, vai skolai ir vajadzīgs tieši viens prezidents?

Nika - Ja būtu no katras klases viens pārstāvis, vai saime bez vadītāja, tad rastos konflikti, bet tagad ir prezidents, kurš šos konfliktus novērš.

Patrīcija - Es domāju, ka pats pirmais parlaments radās no viena prezidenta un pārējiem aktīviem

cilvēkiem, kas vēlas iesaistīties skolas dzīvē. Un tā kā tradīcija turpinās vēl līdz šodienai.

Sebastians - Man liekas, ka ir svarīgi būt tieši vienam prezidentam, jo, salīdzinot ar pārējiem kandidātiem, man liekas, ka mums visiem bija līdzīgas idejas, bet veids, kā mēs tās īstenotu, būtu savādāks. Ja būtu 2 vai 3, vai 4 vienlīdzīgi vadītāji, baigi grūti kopā izdomāt, kā lietas darīt. Ja ir 1 cilvēks, viņš var uzreiz izdomāt, pateikt un tā arī darboties.

Ja skolā uz vienu nedēļu pazustu visi skolotāji, administrācija, nebūtu stundu, ko jūs kā skolas prezidents vai parlamenta biedrs gribētu izdarīt?

Nika - Ja stundas nenotiktu, tad noteikti arī skola nenotiktu. Varētu varbūt šajā nedēļā pievērst uzmanību parlamenta kolektīvam un to saliedēt.

Sebastians – Es gribētu noorganizēt diskusijas, lai skolēni runācīti ar citu, apmainās ar viedokļiem.

Patrīcija - Ja man jābūt reālai, tad zinām, ka neviens nemācītos un visi vēlētos atpūsties. Tāpēc gan jau ik dienu nāktu uz skolu un atpūstos - skatītos filmas, runātu ar skolas biedriem un vakara kādu tusiņu uztaisītu.

Vai jūs izdarītu kaut ko citādāk, vēlreiz pretendējot uz prezidenta amatu?

Nika - Es varbūt vairāk

pacenstos video izveidē.

Sebastians – Es uztaisītu garāku video. Vispār taisīju to īsu ar domu, ka negribu tērēt cilvēkiem laiku, bet, man liekas, ka beigās nekas no video nepalika prātā. Viss bija rakstīts Google dokumentā, kurā pēc video bija jāieskatās, bet daudzi jau to nedara.

Patrīcija - Es domāju, ka varētu nedaudz īsāku runu izveidot un varbūt kādus jokus pielikt nedaudz vairāk.

Vai jūs plānojat tālāk piedalīties skolas dzīvē?

Nika - Tik, cik man būs brīvā laika, noteikti, ka jā.

Patrīcija - Jā, es pašlaik esmu parlamenta sastāvā.

Sebastians – Nākamgad negribētu kandidēt vēlreiz. Mums tagad ir jauna programma, kurā 12. klasē ir pastiprinātas mācības un būs ļoti, ļoti daudz ko darīt bez tās

Prezidenta kandidāte - Patrīcija Anna Brūna

“prezidentošanas”. Varbūt varētu piedalīties parlamentā, ja no klases neviens neies. Bet, ja citi cilvēki gribēs darīt, es ļaušu viņiem darīt.

Viktorija Karpenko 12.b

Un kas tad seko tālāk?

Izvēle – tas ir jautājums, kas ir jāuzdod sev pašam, lai tālāk veiktu rīcību vai to kopumu. Tas var būt pavisam pašsaprotams, kā ko šodien ēst brokastīs un kuru jaunāko filmu noskatīties vispirms. Sniegt atbildi nesagādā lielas grūtības, jo ar mums šķietami vienkāršu alternatīvu izvēli ir jāsaskaras ikdienā. Taču pienāk brīdis, kas klusi zadzies aiz muguras, kad ir jāveic atbildīgāks lēmums. Neziņa, neizlēmība, pārāk plašais opciju skaits stājas ceļā, un, iespējams, (sliktākajā gadījumā) noved pie izmisuma stāvokļa. Turklāt palīdzību šajā pavisam neparastajā situācijā var sniegt tikai ar ieteikumiem un informāciju no apkārtējiem, un galu galā lēmums balstās uz paša pleciem.

Kā vienu no visaktuālākajiem vidusskolēnu “galvas laužšanas” brīžiem, ir jāmin izvēle par to, ko darīt pēc vidusskolas absolvēšanas. Ko mācīties tālāk? Kādā valstī iegūt augstāko izglītību? Vai palikt tepat Latvijā? Un vispār, kas tad sekos tālāk? Lēmums noprotami iekļauj vairākus mainīgus faktorus, kā dzīvesvietu, turpmākās profesionālās attīstības iespējas, domu virzienu un izdevumus. Protams, iespējas neaprobežojas ar universitāti jeb augstākās izglītības iegūšanu. It īpaši mūsdienās pastāv apstākļi, kas ļauj izzināt pasauli, atsakoties uz laiku no formālas izglītības vai mācoties paša spēkiem, vai jau sākot strādāt atalgotu darbu, bet varbūt tieši plašais iespēju lauks mulsina katru no mums.

Lai gan izvēle ir jāveic patstāvīgi, vidusskolēniem iesaku ieklausīties citos, kas ir pabijuši līdzīgas daudzšķautņainas dilemmas priekšā, sevišķi, ģimnāzijas absolventos, kuri tik tikko ir “izgājuši pa skolas durvīm” un veikuši savu izvēli. Nesen mēs viņus redzējam starp mums skolas gaitēnos (pēdējā laikā datora ekrānos), bet tagad jau viņi atrodas Nīderlandē, Rīgā, Itālijā vai kur citur. Ir interesanti uzzināt, kā viņiem sokas, kā viņi jūtas, kādas atziņas līdz šim ir iegūtas, ar kādiem izaicinājumiem viņiem ir nācies saskarties un ar ko nodarbojas. Tādā veidā arī varam mācīties un ieklausīties viņos, ievirzot savu nākotni (pagaidām vismaz konceptuāli).

Apskatam esmu izvēlējusies trīs pavisam dažādus ģimnāzijas pagājušā gada absolventus, kas bija gatavi dalīties savā pieredzē ar jums, avīzes “Kliedziens” lasītājiem. Viņi ir aktīvi bijušie skolēnu parlamenta dalībnieki, skolas podkāsta aizsācēji, aktīvas, veselīgas un videi draudzīgas dzīves cienītāji un radošas personības, bet galvenokārt cilvēki, kas droši dodas pretī pārmaiņām.

Intervējamais
Emīls Ozoliņš

Kā jūties pēc nesenās vidusskolas beigšanas? Un ar ko nodarbojies tagad?

Šobrīd kopš augusta beigām dzīvoju Nijmēgenā, Nīderlandē, kur Radboud Universitātē studēju mākslīgo intelektu (AI). Runājot par skolas beigšanu, liekas jau, ka līdz galam vēl neesmu īsti sapratis, ka vidusskolas gaitas ir galā. Savu iemeslu pēc no vidusskolas pilnās pieredzes šis tas tika nogriezts, līdz ar to man vēl īsti nelielas, ka tiešām viss ir beidzies. Gribētos paveikt vēl kaut ko skolā, bet jāmacās arī sadzīvot ar to, ka neesmu vairs vidusskolēns. :D

Kāpēc un kā izlēmi iegūt augstāko izglītību ārzemēs?

Vienpadsmitajā klasē, neilgi pēc solītās “2 nedēļu pauzītes, lai atgrieztos ierastajās sliedēs” (kas izvērtās gan nedaudz ilgāk), sāku daudz domāt par to, ko iesākt ar savu dzīvi tālāk. Sapratu, ka izglītību gribētu iegūt kaut kur, kas nav ierastās Latvijas augstskolas, gribējās iegūt kādu citu pieredzi, nedaudz izlauzties un piespiest sevi nedaudz vairāk pieaugt. Tā nu sāku pētīt augstskolas un studiju programmas Eiropā un sapratu, ka vēlos darīt kaut ko tādu, kam būtu savs (kaut varbūt neliels) pienesums pasaules virzībā uz priekšu, jo tādu izteiktu vēlmju studēt kaut ko konkrētu man nebija. Nīderlandi izvēlējos, jo tā

man vienmēr likās ļoti saistoša un šeit studijas ir lētākas nekā Latvijas augstskolu maksas vietās, vismaz pandēmijas laikā, jo tiek sniegtas studiju atlaides. Šī augstskola bija arī laba izvēle, jo tajā iekļuvām abi ar citu mūsu skolas absolventu – Dāvi Eleri, ar kuru mācījāties vienā klasē un pēcāk paralēlklasē. Viņš šeit mācās ekonomiku, dzīvojam blakus gaitēnos, līdz ar to lielākoties apgūstam dzīvi šeit divatā, kas ir viens no lielākajiem plusiem.

Kāda ir Tava studiju programma un kādas ir Tavas nākotnes ambīcijas?

Mana studiju programma ir ārkārtīgi plaša, un iespēju ir ļoti daudz, līdz ar to man pagaidām nav nekādu konkrētu ambīciju, jo šo trīs gadu laikā iziešu cauri tik daudz dažādiem priekšmetiem, ka būs daudz iespēju saprast, ko šajā laukā vēlos darīt konkrēti. Programma ir ļoti daudzveidīga – lai arī šobrīd pārsvarā apgūstu augstāko matemātiku, programmēšanu un loģiku, apgūstam arī akadēmiskās un profesionālās prasmes, piemēram, pirms pāris dienām biju uz klātienes lekciju par ievainojamību, kuras laikā daudzi studenti (es tajā skaitā) atklāja savas vājības un emocionālos pārdzīvojumus, ļaujot cits citam

..tas bija tas, kas man līdz šim ir visvairāk noderējis – apziņa, ka neesi viens savās likstās un ka citi cilvēki bieži vien jūtas līdzīgi.

apzināties, ka neesam vieni. Tā bija ļoti ietekmējoša pieredze. Ko tādu es no augstskolas pieredzes galīgi

negaidīju, taču tas bija tas, kas man līdz šim ir visvairāk noderējis – apziņa, ka neesi viens savās likstās un ka citi cilvēki bieži vien jūtas līdzīgi.

Vai apvieno studijas ar darbu vai citām aktivitātēm? Un vai aktīvā darbība skolas dzīvē ir Tev devusi iemaņas, kas noder “lielajā dzīvē”?

Studijas šobrīd apvienoju ar sportu, jo šeit ir ļoti daudz iespēju (ar vienu memberšipu vari nodarboties ar 80+ sportaveidiem) – spēļu universitātes basketbola komandā, paralēli eju peldēt, piedalos šaha turnīros un piektdienas vakaros ar Dāvi dodamies spēlēt skvošu. Par laimi, dzīvoju pretī arī boulingam, līdz ar to ir daudz iespēju mēģināt jaunas lietas un darīt ko tādu, kas citreiz pat pašiem liekas smieklīgs, jo ticiet

man, arī es nekad nedomāju, ka vienā teikumā neuroniski pieminēšu skvošu, boulingu un šahu kā aktivitātes, ar kurām nodarbojos. :D

Skolas dzīve pavisam noteikti ir iedevusi iemaņas komunikācijā ar cilvēkiem, taču tur man vēl pavisam noteikti tāls ceļš ejams. :D Atšķirībā no vidusskolas, augstskolā pagaidām pasākumu organizācijā neiesaistos, jo nejutos vēl ieskrējies mācībās, lai uzkrautu sev vēl kādu atbildību, līdz ar to tik izteikti tās iemaņas nejutu, taču parlamenta darbs ir kas tāds, kas ar mani paliks visu manu dzīvi.

Vai Tev ir kādi ieteikumi 12. klases skolēniem, veicot nozīmīgo lēmumu - kur un ko studēt?

18-19 gadi ir tas vecums, kad var kļūdīties daudz un dikti bez lielām sekām. Vismaz tā visi saka, es, godīgi sakot, nemaz nezinu, man pašam tikko tikai palika 19. Es ieteiktu (un es zinu, ka uzklaut

Es ieteiktu daudz riskēt...

ieteikumus ir viens, bet to arī pielietot ir kaut kas pavisam cits; mana YouTube vēsture, kas ir pilna ar motivējošiem video, to var apstiprināt) daudz riskēt. Lasiet grāmatas, mēģiniet izprast, kas jums tiešām patīk (nevis kas jums liekas labs esam) un riskējiet. Saprotiet, kas jums sniedz prieku dzīvē. Ja tas ir kaut kas tāds, kas tur joprojām būs, nemainīgi no tālākajām karjeras gaitām, tad riskējiet vēl vairāk! Ieteiktu arī izmēģināt vispirms kādu tiešsaistes lekciju/apmācību, kas sniegs kaut kādu iespaidu par to, uz ko taisāties parakstīties. Nebaidieties no tā, ka vēl neesat atraduši to savu dzīves nišu. Ļoti iespējams, ka es pats to neesmu atradis. Manā kursā ir cilvēki, kas klauvē pie trīsdesmit un kuri daudz maz mācās matemātiku no jauna, jo visu no skolas laikiem ir aizmirsuši. Tas arī ir pilnīgi normāli. Galvenais ir nepadoties un turpināt eksplorēt. Dzīvē, mākslā, visur. Es ceru, ka jūs visi savu vietu dzīvē atradīsiet.

Intervējamā
Elizabete Granta

Kā jūties pēc nesenās vidusskolas beigšanas? Un ar ko nodarbojies tagad?

Pašlaik pārņem tāda sajūta, ka vidusskolas izlaidums ir tāla pagātnē, lai gan tas bija tikai pirms dažiem mēnešiem. Joprojām dažus rītus pamostos un pie sevis nodomāju - ak nē, nokavēju fiziku, ko gan Šablovskis teiks. Bet aizvien vairāk sāk pietrūkt skolas atmosfēra. Dažreiz pieķeru sevi domājam par parlamenta sēdēm, klases jokiem un skolotājiem, kuriem tā īsti nesanāca pateikt paldies.

Tieši šajā mirklī esmu Itālijā, Ligūrijas kalnos, jo lejā, ielejā, kur atrodas mājas, nav interneta. Bet, ja tā mazliet plašāk atbild, tad pašlaik es ceļoju, nesen atgriezies no Somijas.

Kas ir "gap year" un kāpēc izlēmi pēc vidusskolas beigšanas paņemt "gap year"?

"Gap year" burtiski tulkojas kā "atstarpes gads", mazāk vai vairāk tā arī ir. Gads starp diviem konkrētiem posmiem, manā gadījumā - starp vidusskolu un universitāti. Es izlēmu paņemt "gap year", jo man likās, ka beidzot ir īstais mirklis ieraudzīt ko vairāk nekā tikai skolas tāfeli

vai mazo Latviju. Tikko kā sākas universitāte, uzreiz ir daudz vairāk atbildību, un ar katru nākamo dzīves posmu atbildības būs tikai aizvien vairāk un vairāk. Paspēju noķert mazu laika posmu, kad varētu ceļot, lai pēc tam ar jaunu pieredzi un jaunu skatu uz dzīvi varētu sākt studijas.

Vai ir kādi ieteikumi citiem, kas apsver uzreiz pēc vidusskolas nemācīties tālāk augstskolā?

Noteikti iesaku izvīzīt konkrētus mērķus pēc "gap year". Es sev apsoltīju, ka pēc viena gada obligāti iestāšos universitātē. Drošības labad pārbaudīju, kā notiek iestāšanās procedūra, tiku universitātē uz sapņu programmu, bet atteicos no vietas, jo tajā laikā un vietā tas nebija tas, ko vēlējos. Vajag paklausīties sevī un padomāt, vai tiešām gap year ir tas, ko vēlos, vai arī tās ir bailes no kaut kā jauna kā, piemēram, studijām. Ja uzreiz pēc vidusskolas negribas uzsākt studijas, noteikti iesaku vasarā strādāt un, ja ir spēks, tad varbūt arī 12.klases laikā. Tas ir labs sākums patstāvīgo finanšu plānošanai, un tā var justies mazliet brīvāk ceļošanas laikā. Nav jāzvana vecākiem un jālūdz nauda ātri vārāmajām nūdelēm.

Kas ir izaicinošākie ikdienas aspekti, ar kuriem saskarēsies?

Daudzas lietas ir izaicinošas, sākot ar lēmumu - uz kuriem lai brauc. Es izmantoju aplikāciju "Workaway", kur ir cilvēki no visas pasaules, kuriem vajag brīvprātīgo palīdzību. Es viņiem palīdzu, kamēr viņi nodrošina 3 maltītes dienā un vietu, kur palikt. Pašlaik palīdzu mazā lauku fermā, iezīmoju dārzenus laukus, baroju ēzelīšus utt. . Pēc tam, kad ir izlemts, uz kuriem braukt, sākas lētākā transporta meklējumi, prāmis, autobusi, stopēšana vai vislabākais - iešana ar kājām. Beidzot, kad nonāku galā, sākas nākamais pārbaudījums - atrast veidu, kā komunicēt, dažreiz sanāk uztaisīt veselu izrādi, lai paprasītu, kur atrodas divieji. Valodas noteikti noder, un ar angļu valodu vien nepietiks. Un tad vajag sākt mācīties, kā pareizi izdarīt darbus, kurus no manis prasa. Kā pareizi lietot kases automātu, kā pareizi mazgāt vilnas kažoku un no kura gala nākt klāt ēzelītim. Jābūt gatavam iemācīties teju visu.

Vai aktīvā darbība skolas dzīvē ir Tev devusi iemaņas, kas noder "lielajā dzīvē"?

Noteikti; parlaments vien jau iemācīja, ka jā

Es izlēmu paņemt "gap year", jo man likās, ka beidzot ir īstais mirklis ieraudzīt ko vairāk nekā tikai skolas tāfeli vai mazo Latviju.

Tikai pēc pirmās konsultācijas sapratu, ka man tieši vajadzēja kādu, kuram nav nekāda priekšstata par mani.

atrast kompromiss un ka katram cilvēkam ir savas idejas. Skola pati par sevi iemāca, kā sadarboties un kā komunicēt. Parlamentam saku milzīgu paldies.

Vai lūdzi palīdzību karjeras konsultantiem? Un, ja jā, tad kādi konsultanta padomi Tev palīdzēja, kas arī varētu noderēt pašreizējiem 12. klases skolēniem?

Jā, pie tam vēl vairākas reizes. No sākuma nesapratu, kāpēc man vajadzētu iet pie kāda sveša cilvēka un prasīt - nu tā, palīdziet man lūdzu izlemt nākotni. Tikai pēc pirmās konsultācijas sapratu, ka man tieši vajadzēja kādu, kuram nav nekāda priekšstata par mani. Noteikti vajag saprast, ka tie nebūs pāris testiņi, kuri pateiks priekšā, ka vajag kļūt par datorgrafīki vai ko citu, tie ir daudzi jautājumi, daudzi lieli lēmumi, bet, ja ir labs konsultants, tad lēmumi arī būs labi. Man ļoti noderēja padoms, ka 12.klasē vajag atvērties visam. Tādā ziņā, ka vajag izmēģināt visu - filozofijas olimpiādes un daiļrunāšanas konkursus, vai piedalīties parlamentā, jāņem visas iespējas, cik vien var, tā rodas plašāks skatījums uz pasauli un iespējām. Varbūt viena no iespējām ir apceļot pasauli, palīdzot citiem cilvēkiem. :)

Intervējamā Aleksa
Kriķe

Kā jūties pēc nesenās vidusskolas beigšanas? Un ar ko nodarbojies tagad?

Esmu 1. kursa studente Rīgas Stradiņa universitātē, kopumā es jūtos lieliski un sajūsmināta par jauno dzīves etapu, taču tas nemaina faktu, ka arī esmu nedaudz satraukusies, jo zinu, kas mani sagaida, bet neliels stress ir lielisks stimulators (kafija arī ir laba lieta), lai paspētu visu iemācīties un izdarīt, jo šajā universitātē ir jābūt ļoti daudz un intensīvi. Neskatoties uz to, man patīk studēt, studentu dzīve ir kaut kas jauns un nebijis.

Kādēļ izlēmi palikt Latvijā, lai iegūtu augstāko izglītību?

Sākumā bija doma par ārzemēm, Nīderlandi, taču neatradu nevienu programmu, kas mani varētu interesēt tā, ka varētu aizbraukt prom no savas ģimenes, draugiem.

Ko studē un vai pagaidām esi apmierināta ar savu izvēli?

Studēju programmā "Uzturs", visu vidusskolas periodu sapņoju par šo programmu un darīju visu, lai tajā tiktu, jo uztura speciālisti paliek pieprasītāki, kā arī ir jauki, ka nākotnes zināšanas būs noderīgas ne tikai, lai palīdzētu citiem, bet arī sev. Vai esmu apmierināta? Jā! Ļoti apmierināta, neskatoties uz to, ka man ir jāapgūst viss cilvēka skelets (latīņu valodā) 1 mēneša laikā... Šeit visi ir ļoti atsaucīgi, ja mācības ir attālināti, tad tās ir nodrošinātas labā līmenī, kā arī RSU ir lieliskas tradīcijas, kas ne tikai apvieno studentus, bet arī izglīto!

Kādi ir izaicinošākie ikdienas aspekti, ar kuriem saskarēsies?

Kā jau minēju, te ir jābūt DAUDZ un intensīvi, īpaši 1. gads ir izaicinošs. Šeit "pigoriņus" nevar dzīt. Protams, intensitāte un mācīšanās apjoms ir atkarīgs no izvēlētas programmas. Katru dienu nodomāju - cik labi būtu, ja diennaktī būtu vairāk par 24 stundām, jo, lai visu paspētu (izprastu, iemācītos), tad ir jābūt pie grāmatām visu dienu. Mācos no agra rīta līdz vēlam vakaram ar mazām pauzītēm, kurās satieku draugus vai izkustos, bet no tā nav jābaidās, patiesībā tā ir lieliska pieredze, kas lieliski norūda. Man vienmēr pie rokas ir plānotājs, jo pats galvenais ir pareizi visu saplānot tā, lai atliktu laiku gan mācībām, gan saviem hobijiem, ģimenei, draugiem. To es sauca par "studenta miera potenciālu".

Vai Tev ir kādi ieteikumi 12. klases skolēniem, veicot nozīmīgo lēmumu - kur un ko studēt?

Noteikti nesatraucieties, ja ir vēl neziņa par universitātes/ programmas izvēli, jo atcerieties - augstākā izglītība nav obligāta, bet gan ieteicama, turklāt vienmēr var nomainīt gan universitāti, gan programmu! Neklausieties citu viedokļos, citi nav atbildīgi par jūsu nākotni. Arī iesaku rūpīgi un kritiski izvērtēt piedāvāto programmu (saturu, mācību apjomu, atsauksmes), saprast, vai būsi ar pietiekamu interesi studēt to, ko būsi izvēlējis. Interese ir liela atslēga, lai gūtu motivāciju, pat grūtākajos brīžos.

Noteikti jautājiet arī draugiem, paziņām, ģimenes locekļiem, kas ir studējuši vai studē, varbūt viņiem ir lieliski pieredzes stāsti un ieteikumi.

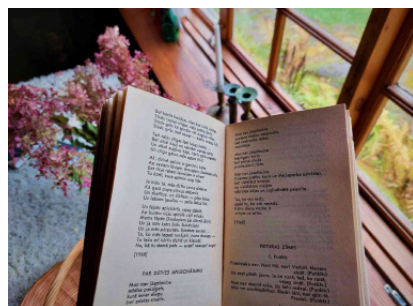
Rebeka Zvirbule 12.c

Manas izjūtas, iepazīstoties ar I.Ziedoņa daiļradi

Apmeklējot Murjāņus, pirmo reizi izpratu I.Ziedoņa daiļrades jēgu, jo bija cilvēki, kas to izskaidroja. Pirms tam tā šķita parasta un nesakārtota. Tā likās līdzīga citiem un manī nekādas emocijas neizraisīja.

Izjūtas, kad pirmo reizi iedziļinājos I.Ziedoņa daiļradē, redzamas attēlā. Lai gan tās nav redzamas tieši, tās tomēr slēpjas aiz kameras, jo iemūžinātais brīdis ir neilgi pēc tam, kad pirmo reizi izlasīju kādu viņa darbu, zinot, ka viņš savos darbos ieliek pārdomātu vēstījumu par apkārtējo pasauli, sabiedrību, tās uzskatiem, ko viegli uztvert, jo tu pats tām nemanot piekrti. Piemēram, šajā dzejolī "Par dzīves apliecinājumu" dzejnieks pauž attieksmi par to, ka ik sīkākā detaļa ne līdz galam ikdienā tiek novērtēta salīdzinājumā uz lielā fona, kas tai apkārt, un, jā, tā tiešām ir. Tādā veidā es jau atkal nemanot piekrtu domai un izjūtu tuvuma sajūtu ar daiļdarbā rakstīto.

Santa Zauka 11.a

Imants Ziedonis mūsos

Šīs ekskursijas laikā mēs runājam daudz par Imantu Ziedoni, lasījām viņa dzeju un citus daiļdarbus. Visīpašākā no vietām man likās vieta pie I.Ziedoņa vasaras mājas Murjāņos. Šī maģiskā vieta ir Lojas upes ieskauda. Dodoties uz šo vietu, man nebija nemazākās nojausmas, kas mani sagaida, ejot lejā pa šaurajām meža takām, tomēr, ieraugot iespaidīgo klinti un dzestro upi, sajūta bija patiesi maģiska. Meitene, kas veda mūs uz šo vietu un palīdzēja mums izprast Ziedoni kā arī pašiem sevi, pastāstīja, ka Imants esot vedis savus draugus šādā pašā sajūtu ceļojumā. Tajā mirklī es patiesi sajutos kā Ziedoņa draugs.

Elizabete Kiričenko 11.a

Jorena Dauguļa leģendārā kūkas recepte

Sastāvdaļas:

Biskvītam -
10 olas
18 ēdamkarotes cukura
10 ēdamkarotes miltu

Krēmam -
2 glāzes piena
4 olas
1 glāze cukura
vaniļas cukurs
2 ēdamkarotes miltu
200 gramu sviesta

Pagatavošana:

Biskvīts - saputo olu baltumus ar 5 ēdamkarotēm cukura, pēc tam saputo olu dzeltenumus ar 4 ēdamkarotēm cukura un pēc tam dzeltenumu masā iemaisa 5 ēdamkarotes miltu. Kad tas ir izdarīts, lēnām olu baltumu masu iecilā dzeltenumos un liek uz pannas. Liek cepties 200 grādos, līdz biskvīts paliek zeltaini dzeltens. Un to pašu dara ar otro biskvītu.

Krēmam - saputo olas ar cukuru, pievieno miltus, vaniļu un pienu un puto. Kad viss ir saputots, masu ielej katlā un uz lēnas uguns vāra, nepārtraukti maisot, līdz masa paliek bieza (to nedrīkst uzvārīt). Kad krēms ir palicis biezs, to liek ledusskapī un ik pa laikam apmaisa. Kad krēms ir atdzisis, atsevišķā bļodā saputo sviestu, kas ir istabas temperatūrā. Kad sviests ir saputots, lēnām pakāpeniski pievieno uzvārīto krēmu un puto.

Kad viss krēms ir saputots, var sākt smērēt kūku.

Es parasti taisu kūku trīs kārtās, vidējo salieku no atgriezumiem, un pa vidu kūkai lieku skābu ievārījumu, jo krēms un biskvīts būs ļoti salds un treknš. Un kūku var dekorēt ar svaigām vai saldētām ogām.

!Krēmam un sviestam ir jābūt vienādā temperatūrā, lai, to putojot, tas nesaiet galīgā sviestā!
Lai labi garšo!

Jorens Daugulis 11.a

BK

Baumo, ka...

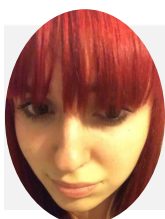
Ludmila Ezerkrastā brauc nost Bolt skūteristus 🏴‍☠️

Tetere nemaz nav dzērusi tēju ar Anglijas karalieni 👑

skolas absolventiem uz muguras ir uztetovēts "ĢIMNĀZISTS".
Lkm visiem pēdējā zvanā taisa...

Kauliņa jaunībā esot bijusi modele 🏆 🎨

Mackiala neejot uz vēlēšanām 🙅

Mudīte Puisīte atteicās no pēdējām stundām piektdienās, jo viņai jāskatās "Mīlas viesulis" atkārtojums|

Ravšans un Džamšuts no Nasha Russia ir mūsu skolas strādnieku brālēni

Anete + Roberts = ❤️ 👁️👁️

Helvijs Valcis REĀLI nakšņo skolā

Normunds Dzintars izlaidīšot tautasdziesmu albumu, kur būs kopdziesma ar Ivo Fominu 🎵

pie ģimnāzijas ielas plūdiem ir vainojams kāds Liepājas vidusskolas direktors 🤔 🌊

Kate Rutkovska, Madara Derkēvica 11.a

Maketu veidoja - Paula Magazeina 11.b